

[Ove Hansen.]

jeg ser meget gerne, at folketinget, og helst i enighed, kan samles om en løsning, så vi virkelig får løst hovedstadens problemer.

Poul Schlüter: Det har taget mange år at varme op til, at vi kunne få en ordning af hovedstadens forhold. Behovet er imens blevet stadig større, og i mit parti erkender vi gerne klart, at nu må vi se at få de spørgsmål løst. Der er brug for et samvirke om en række fælles opgaver i hovedstadsområdet, som går på tværs af eksisterende amts- og kommunegrænser. Man kan naturligvis løse disse problemer på forskellig vis, og der har i årenes løb været fremsat en række forskellige forslag, men vi har gang på gang måttet konstatere, at det har vist sig vanskeligt at få alle eller i hvert fald et bredt flertal af folketingets partier til at give noget af disse forslag tilslutning.

Nu vil jeg gerne sige, at den grundtanke, som regeringen bygger sine forslag på — det vil vi godt sige helt åbent — synes vi er den dårligst tænkelige løsning. Vi kan ikke støtte ideen om at opbygge et kæmpemæssigt storamt i hovedstadsregionen; der er en lang række grunde til det, og jeg skal bare her i dag nævne de tre, som jeg selv synes er de vigtigste.

For det første vil det give ubalance på det kommunale Danmarkskort at samle omkring 40 pct. af landets befolkning i ét enkelt amt. Det kan ikke undgås, at det på en række områder straks og efterhånden måske stærkere kommer til at betyde, at Københavnsegnen kommunalt set får en særstatus. Det vil friste over evne til særlovgivning på en del felter, som vi allerede i forvejen kender det for den meget store Københavns kommune. Det vil give landskommunale vanskeligheder, og dem er der ingen grund til at invitere til. Et sådant amt mener vi bliver for stort og for mægtigt. Hvis vi ser på dets økonomiske formåen, så er det forbløffende, hvad et sådant amt samler indkomstmæssigt; det samler nemlig omkring 50 pct. af hele den danske befolknings ind-

komstdannelse, og det giver skævheder, hvis så meget puttes i ét enkelt amt.

Jeg mener ikke, det kan være ønskeligt, bedømt med det øvrige lands øjne, at man stiler imod et københavnsk storamt. Jeg mener for resten heller ikke, det kan være særlig tillokkende, hvis man ser det med de andre sjællandske amters øjne, f. eks. Vestsjællands amts. For et sådant amt kan det ikke være behageligt, at så stort et område og så talstærk en befolkning som den, der er omfattet af indenrigsministerens forslag om et storamt, bliver koncentreret under én enhed, og jeg tror også, at det naturlige samarbejde, som er nødvendigt på nogle områder mellem f. eks. Vestsjællands amt på den ene side og hovedstadsamterne på den anden, finder man vanskeligere en praktisk form for, hvis det er en lille og en kæmpestor, som skal samarbejde frem for en række mere ligeværdige partnere.

Det var den ene grund. Den anden grund til at gå imod storamtet er, at vi tror, at det administrativt bliver til et mastodontforetagende, som vil virke upraktisk. Hvis man samler al amtsforvaltning, der i dag varetages af de tre amter Frederiksborg amt, Københavns amt og Roskilde amt samt den sekundærkommunale forvaltning, som foretages i Frederiksborg kommune og i Københavns kommune, under én hat, under ét hold direktører og under ét amtsråd, så bliver det en uhyggeligt stor forvaltning, og så bliver det et ubehageligt stort antal amtslige embedsmænd, som er samlet i den samme forvaltning.

Men så kommer jeg til den tredje grund, og det er den, at vi tror, det vil være ødelæggende for de chancer, moderne tanker om nærdemokrati har, hvis 59 amtsrådsmedlemmer i hele dette kæmpeområde skal repræsentere en befolkning på omkring 1,8 mill. Jeg ved ikke, om indenrigsministeren har tænkt over, at det fører med sig, at der i dette storamt er lige så mange vælgere om at vælge et amtsrådsmedlem, som der er i det samme område om at vælge 1 folketingsmedlem. Og det vil være fuldstændig i